

РЕШЕНИЕ

№ 132

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 19.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **3477** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ – заглавие изм. – ДВ бр.51 от 2022г., в сила от 01.07.2022г./ вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Производството е по реда на чл.64, ал. 4, вр.чл. 27 ЗУСЕФСУ (Загл. изм. – ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.),вр. чл. 145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на „Рива Консулт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [жк], ул. Проф. „М. Г.“ № 8, ет. партер, ателие 5, чрез адв. М. К. – [населено място], ул. „П. № 39“, срещу Решение за верификация на постъпило окончателно плащане с № BG05M9OP001-1.003-0998/44 от 23.03.2023г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014- 2020 и главен директор на Главна дирекция "ЕФМПП" в Министерството на труда и социалната политика, в частта му по точка 1 с която, на основание чл.64, ал. 3 ЗУСЕФСУ, е отказана верификация на разходи - по т.1. 1. - за 3 400,00 лева, отчетен разход по Фактура[ЕИК] от 24.11.2016г. с изпълнител "Тритон България" ООД, представляващи пропорционална част от стойността на 6 бр. преносими компютри и за закупения многофирмен счетоводен софтуер спрямо заложените 10 лица и по т. 1.2 - за 800,00 лева, отчетен разход по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица - Златко Стефанов" и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – Златко Стефанов", представляващи пропорционална част от стойността за 6 бюра - 6 броя по единична

цена 1800 лв. и 5 бр. шкафове.

Жалбоподателят твърди, че оспореното в частта му по т.1 решение Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" е нищожно, съгласно чл. 177, ал. 2 АПК, поради противоречие с влезлия сила съдебен акт постановен по адм.д. № 11362/2022г. на ВАС. Алтернативно иска решението на РУО да бъде отменено като незаконосъобразно, т.к. липсват изискуемите, по силата на чл. 59 ал.2 т. 4 от АПК, фактически и правни основания за издаване на акта. Претендира разности.

Ответникът – Ръководителя на УО на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ /ОПРЧР/ и Главен директор на ГД „ЕФМПП“ в Министерство на труда и социалната политика оспорва жалбата, като неоснователна по подробни доводи изложени в представения по делото писмен отговор. В съдебно заседание се представлява от юристконсулт, която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юристконсултско възнаграждение.

СГП, редовно и своевременно уведомена, не изпраща представител.

АССГ след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна и правна страна, следното:

По постъпило искане за окончателно плащане № 2 от ИСУН за отчетен период 24.08.2016-23.02.2018г. за сумата 55 855, 83 лв. са определени общ размер на верифицираните средства 0,00 лева, с Решение от 28.10.2021г. на РУО на ОПРЧР. Срещу цитираното решение на РУО на ОПРЧР за отказ да се верифицират средства в общ размер на 55 855,83 лева по проект „Създаване на нови работни места в „Рива консулт“ ЕООД с рег. № BG05M9OP001-1.003-0998-C02/ приложено по настоящото дело/ е постъпила жалба от „ Рива консулт“ ЕООД в АССГ и е било образувано адм. дело № 11460/2021 г. по описа на Административен съд – София-град.

С Решение № 5943/18.10.2022 г., постановено по адм. дело № 11460/2021 г. по описа на Административен съд – София-град, е отхвърлена жалбата на „ Рива консулт“ ЕООД.

Адм.д. № 11362/2022г. на ВАС е било образувано по касационна жалба на „ Рива консулт“ ЕООД срещу Решение № 5943/18.10.2022 г., постановено по адм. дело № 11460/2021 г. по описа на АССГ, с което е отхвърлена жалбата на дружеството против Решение № BG05M9OP001-1.003-0998/ 28 от 28.10.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" (ОПРЧР) 2014 - 2020 г. и главен директор на Главна дирекция (ГД) "ЕФМПП" в Министерство на труда и социалната политика (МТСП), в частта му по т. 1, т. 2 и т. 3 от диспозитива, обективиращи отказ от верификация на разходи в общ размер на 55 855,83 лева по проект "Създаване на нови работни места в "Рива консулт" ЕООД" с рег. № BG05M9OP001-1.003-0998-C02.

С Решение № 1371/ 08.02.2023 г. по адм.д. № 11362/2022г. ВАС ОТМЕНЯ Решение № 5943/18.10.2022 г., постановено по адм. дело № 11460/2021 г. по описа на Административен съд – София-град, В ЧАСТТА, в която е отхвърлена жалбата на "РИВА КОНСУЛТ" ЕООД, против Решение № BG05M9OP001-1.003-0998/28/28.10.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014 - 2020 г. и главен директор на Главна дирекция "ЕФМПП" в Министерството на труда и социалната

политика, в частта му по т. 2 от диспозитива – по отношение на отказа от верификация на разходи в размер на 2 600 лева по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" – в частта относно отказаните 800,00 лева, и по отношение на отказа от верификация на разходи в размер на 11 100,00 лева по Фактура[ЕИК]/24.11.2016 г. с изпълнител "ТРИТОН БЪЛГАРИЯ" ООД – в частта относно отказаните 3 400, 00 лева, по проект "Създаване на нови работни места в "Рива консулт" ЕООД" с рег. № BG05M9OP001-1.003-0998-C02, както и в частта му по т. 3 от диспозитива – по отношение на отказа от верификация на разходи в размер на 3 400,00 лева по Фактура[ЕИК]/24.11.2016 г. с изпълнител "ТРИТОН БЪЛГАРИЯ" ООД и 800,00 лева по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов", по проект "Създаване на нови работни места в "Рива консулт" ЕООД" с рег. № BG05M9OP001-1.003-0998-C02, и В ЧАСТТА, с която "РИВА КОНСУЛТ" ЕООД е осъдено да заплати на Министерството на труда и социалната политика, разноски за разликата над 169,92 лева (сто шестдесет и девет лева и 0,92 ст.) и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Решение № BG05M9OP001-1.003-0998/28 от 28.10.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014 - 2020 г. и главен директор на Главна дирекция "ЕФМПП" в Министерството на труда и социалната политика, в частта му по т. 2 от диспозитива – по отношение на отказа от верификация на разходи в размер на 2 600 лева по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" – в частта относно отказаните 800,00 лева, и по отношение на отказа от верификация на разходи в размер на 11 100,00 лева по Фактура[ЕИК]/24.11.2016 г. с изпълнител "ТРИТОН БЪЛГАРИЯ" ООД – в частта относно отказаните 3 400, 00 лева, по проект "Създаване на нови работни места в "Рива консулт" ЕООД" с рег. № BG05M9OP001-1.003-0998-C02, както и в частта му по т. 3 от диспозитива – по отношение на отказа от верификация на разходи в размер на 3 400,00 лева по Фактура[ЕИК]/24.11.2016 г. с изпълнител "ТРИТОН БЪЛГАРИЯ" ООД и 800,00 лева по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов", по проект "Създаване на нови работни места в "Рива консулт" ЕООД" с рег. № BG05M9OP001-1.003-0998-C02.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5943/18.10.2022 г., постановено по адм. дело № 11460/2021 г. по описа на Административен съд – София-град, в останалата му част“.

След това с Решение № BG05M9OP001-1.003-0998/44 от 23.03.2023г. на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ /ОПРЧР/ и Главен директор на ГД „ЕФМПП“, в оспорената част, по т.1, предмет на настоящия съдебен контрол, на основание чл.64, ал. 3 ЗУСЕФСУ, е отказана верификация на разходите, както следва: по т.1. 1. - за 3 400,00 лева, отчетен разход по Фактура[ЕИК] от 24.11.2016г. с изпълнител "Тритон България" ООД, представляващи пропорционална част от стойността на 6 бр. преносими компютри и за закупения многофирмен счетоводен софтуер, спрямо заложените 10 лица и по т. 1.2 - за 800,00 лева, отчетен разход по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица - Златко Стефанов" и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица

– Златко Стефанов", представляващи пропорционална част от стойността за 6 бюра и 5 бр. шкафове./Или общо 4200 лева/.

По делото е установено, че „Рива консулт“ ЕООД е бенефициер по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ /ОПРЧР/ 2014-2020г. по процедура чрез подбор на проекти BG05M9OP001-1.003 „Ново работно място 2015“/ наличен в приложенията по делото/.

При изпълнение на дейностите по проекта, съгласно чл.3.18 от договора бенефициента е длъжен да спазва –Ръководството за бенефициенти за изпълнение на договори по процедура BG05M9OP001-1.003 „Ново работно място 2015“ по ОПРЧР 2014-2020г; Единен наръчник на бенефициента за прилагане на правилата за информация и комуникация 2014-2020г, публикуван на интернет страницата на Управляващия орган, както и Методологията за регламентиране на възнагражденията по ОП РЧР.

Съгласно чл.3.7 от договора, УО прави междинни и окончателни плащания на базата на действително изпълнени дейности, извършени и верифицирани разходи и след предоставяне на първични разходооправдателни документи при условията на чл.60-64 от ЗУСЕСИФ.

Съгласно Насоки за кандидатстване договори по процедура BG05M9OP001-1.003 „Ново работно място 2015“, т. 4, допустими разходи, които насоки са документ по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕФСУ/ налични в приложението към настоящото дело/ в бюджета не се допуска наличието на разходи, които не са обосновани и обвързани с конкретна дейност от проектното предложение. Всички разходи обхванати в бюджета на проекта, следва да кореспондират с описанието на дейностите във формуляра за кандидатстване.

Във формуляра за кандидатстване – приложение към административния договор, съгласно чл. 6 от същия, бенефициерът е посочил разпределението на оборудването съобразно предвидения брой новоназначени лица, именно десет. За целия период на изпълнение, по проекта са назначени общо две лица от целевата група, като и двете са на длъжност „счетоводител“ т.е. бенефициентът е предявил разходи за оборудване в повече отколкото е реално необходимо за обезпечаване на заетите от лицата работни места. Поради тази причина, УО е ограничил предявените допустими разходи за закупеното оборудване до броя на реално назначените допустими лица от целевата група, а именно две. Предвид това и на основание чл.57, ал.1 т.2 във връзка с чл.37 ал.3 т.4 и във връзка с чл.2 ал.1 от ЗЕСЕФСУ с първото решение № BG05M9OP001-1.003-0998/28 от 28.10.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014 - 2020 г. не са верифицирани средства за закупуване на 6 броя бюра, 6 броя преносими компютри, пропорционална част от закупения многофирмен счетоводен софтуер, спрямо заложените лица, които следва да го използват, както и пропорционална част от закупените шкафове за документи.

Както се посочи АССГ е отхвърлил жалбата срещу решение № BG05M9OP001-1.003-0998/28 от 28.10.2021 г. Посочи се още и че ВАС е отменил частично решението на АССГ и съответно предходното решение на РУО от 28.10.2021 г.

ВАС е приел следното:

„ В случая, органът е мотивирал част от изводите си, установявайки по отношение на

едни и същи разходи две взаимно изключващи се правни основания за отказ от верификация.

Акът обективира следните волеизявления:

1) На основание чл. 64, ал. 3 ЗУСЕФСУ е определен размер на неверифицираните средства от 44 210,00 лева поради наличие на следните обстоятелства:

1. 1.) 43 700,00 лева - отчетени разходи в бюджетно перо: 6.1 и 6.3 "Разходи за закупуване на работно облекло, лични предпазни средства, оборудване и обзавеждане, ДНА и стопански инвентар, в т.ч. и разходи за оборудване на работни места за хора с увреждания, пряко свързани с финансираните дейности и необходими за постигане на поставените цели, както и подробно мотивирани в проектното предложение" по разходооправдателни документи, както следва:

- 30 000,00 лева - отчетен разход за закупуване на 1 брой автомобил по Фактура [ЕГН]/10.02.2017 г. с изпълнител "ЕУРАТЕК АУТО" ООД на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 и т. 4, във връзка с чл. 37, ал. 3, т. 4, във вр. с чл. 2, ат. 1 ЗУСЕФСУ;

- 2 600,00 лева - отчетен разход за закупуване на бюра и шкафове по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 37, ат. 3, т. 4, във връзка с чл. 2, ал. 1 ЗУСЕФСУ;

- 11 100,00 лева - отчетен разход за закупуване на преносими компютри и многофирмен счетоводен софтуер по Фактура[ЕИК]/24.11.2016 с изпълнител "ТРИТОН БЪЛГАРИЯ" ООД на основание чл. 57, ат. 1, т. 2, във връзка с чл. 37, ал. 3, т. 4, във вр. с чл. 2, ал. 1 ЗУСЕФСУ,

1.2.) 510,00 лева - отчетени разходи в бюджетно перо П.10.1 и П.10.3 "Разходи за дейности, свързани с осигуряване на публичност" по Фактура [ЕГН]/23.12.2016 с изпълнител "ФОРС КОНСУЛТ" ЕООД на основание чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗУСЕФСУ;

2) На основание чл. 64, ал. 1, предл. 2-ро ЗУСЕФСУ е определен размер на неверифицираните средства от 11 645,83 лева, поради стартирала процедура по администриране на нередност, както следва:

2.1.) 1400,00 лева - отчетени разходи в бюджетно перо IV.12.1 и IV.12.3 "Разходи за организация и управление" до 10 на сто от общите допустими разходи по проекта по представени сметки за изплатени суми на лицето М. В. в качеството ѝ на ръководител на проекта;

2.2.) 10 245,83 лева - поради стартирала процедура по реда на чл. 73, ал. 2, във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕФСУ, както следва:

- 5 745,83 лева - отчетени разходи по бюджетно перо 1.1.1 Разходи за възнаграждения за всяко лице, включено в заетост при работодател по ведомости за възнаграждения и осигурителни вноски за отчетните месеци, включени в искането за плащане на лицата, назначени по проекта: И. М. и П. А.;

- 3 400,00 лева - отчетен разход по Фактура[ЕИК]/24.11.2016 г. с изпълнител "ТРИТОН БЪЛГАРИЯ" ООД за два броя преносими компютри и пропорционална част от закупения многофирмен софтуер;

- 800,00 лева - отчетен разход по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" за закупуване на два броя бюра и пропорционална част от закупените шкафове по проекта;

- 300,00 лева - отчетен разход по сметки за изплатени суми на лицето К. Х. в

качеството ѝ на координатор по проекта за отчетните месеци, включени в искането за окончателно плащане.

Видно е, че част от разходите по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г., а именно – общо 800,00 лева, както и 3 400,00 лева от заявените с Фактура[ЕИК]/24.11.2016 г., са обект на отказ на две основания – както по чл. 62, ал. 3 (т. 2 от диспозитива), така и по чл. 64, ал. 1 ЗУСЕФСУ (т. 3 от диспозитива). Изложените съображения във връзка с несъвместимостта между двете разпоредби прави извода на РУО в тези части незаконосъобразен. Засегнато е правото на защита на бенефициера, за който не става ясно дали органът приема заявените разходи за несъответни на изискванията за допустимост по същество или отказва плащането, като му оставя възможността да ги предяви в следващо искане. Допуснато е съществено нарушение на административнопроизводствените правила, препятстващо съдебния контрол по същество на административния акт в посочените части, което обуславя и отмяната му на основание чл. 146, т. 3 АПК, както следва: по т. 2 от диспозитива – по отношение на отказа от верификация на разходи в размер на 2 600 лева по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов", но само в частта относно отказаните 800,00 лева, и по отношение на отказа от верификация на разходи в размер на 11 100,00 лева по Фактура[ЕИК]/24.11.2016 г. с изпълнител "ТРИТОН БЪЛГАРИЯ" ООД, но само в частта относно отказаните 3 400,00 лева, както и в частта по т. 3, по отношение на разходите от 3 400,00 лева по Фактура[ЕИК]/24.11.2016 г. с изпълнител "ТРИТОН БЪЛГАРИЯ" ООД и 800,00 лева по Фактура[ЕИК]/28.11.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов" и Фактура[ЕИК]/01.12.2016 г. с изпълнител ЕТ "Елица – З. Стефанов". Достигайки до обратен правен извод, първостепенният съд е постановил неправилно решение, което подлежи на отмяна в тази част, с частична отмяна на атакуваното властническо волеизявление в съответствие с изложеното.....“.

След това, във връзка с така отмененото решение на РУО от 28.10.2021 г., в частта му по т. 2 от диспозитива / сумата от 4200 лева/ РУО е постановил настоящото решение № ВГ05М9ОР001-1.003-0998/44 от 23.03.2023г., в частта му по т.1, с която повторно отказва верификация за същата сума, без да въвежда нови фактически и правни основания.

В оспореното/ по т.1/ решение № ВГ05М9ОР001-1.003-0998/44 от 23.03.2023г. на РУО мотивите се изразяват в следното:

-Частичен цитат на диспозитива на Решение № 1371/ 08.02.2023 г. по адм.д. № 11362/2022г. ВАС с невярно твърдение на РУО, че е върната преписката на органа за ново произнасяне,

-Посочване на разходооправдателни документи, предявени с искането за окончателно плащане на бенефициера, кратки цитати на т.3 и 5 на мотивите от предходно си решение от 28.10.2021 г. със следните съображения: „Доколкото съдът/ ВАС/ не определя тези разходи за допустими, относно отменената част/ 4 200,00 лв./ УО следва да препотвърди тяхната недопустимост при същите мотиви“.

По делото е приета административната преписка и допълнително представените доказателства. Допусната е ССЕ. Съдът намира

заклучението на ССЕ за неотнoсимо към настоящия правен спор и не основава своите изводи по фактите на същото.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, които по своята същност е индивидуален административен акт, с който пряко са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

По отношение на възражението за нищожност:

Съгласно чл. 177, ал. 2 АПК, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни, като всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви. За да е налице тази хипотеза следва оспорвания административен акт с искане за обявяване на нищожността му по чл. 177, ал. 2 АПК да представлява повторно издаден акт от административния орган със същото съдържание като отменения, т.е. да е налице административен акт, с който са разпоредени същите права и задължения на същите фактически основания. В конкретния случай тези изисквания са налице. Разпоредбата на чл. 177, ал. 2 АПК, може да намери приложение когато въпросът е пререшен по същество в противоречие с влязлото в сила решение, какъвто именно е настоящият случай.

АССГ приема, че настоящото обжалвано решение на РУО като административен акт в оспорената т.1 е издадено въз основа на същите фактически констатации, изложени в предходното отменено в посочените части Решение № ВG05М9ОР001-1.003-0998/28 от 28 .10.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014 - 2020 г. и главен директор на Главна дирекция "ЕФМПП" в Министерството на труда и социалната политика, като изводите на органа от фактическа и правна страна по двата акта са идентични. В оспореното по т. 1 Решение № ВG05М9ОР001-1.003-0998/44 от 23.03.2023г. изрично органът сам посочва, че „относно отменената част/ 4 200,00 лв./ УО следва да препотвърди тяхната недопустимост при същите мотиви“ на отмененото си решение от 28.10.2021 г.

В съответствие с чл.177, ал.1 АПК, решението има сила за страните по делото. Ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички, като ал. 2 предвижда, че актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни.

Влязлото в сила съдебно решение се характеризира не само с формална законна сила, т. е. с необжалваемост, стабилитет, но и с материална законна сила, т. е. задължителност, сила на присъдено нещо. Силата на присъдено нещо, нейните обективни и субективни предели, определят това, за което и тези, спрямо които властническият държавен акт, каквото е съдебното решение, има действие. Индивидуализиращите елементи на това, за което и на тези, за които решението има действие, са страни, основание, предмет.

Реално и юридически настоящият административен акт е постановен в противоречие с влязъл в сила съдебен акт, като повтаря правно действие по отказ за верификация между същите страни, на същото основание, копирайки същите фактически и правни изводи по вече установен за незаконосъобразен административен акт в посочените части, без да въвежда нови фактически и правни основания извън тези по отменения такъв. Както сам органът посочва, той си „препотвърждава“ отказа „при същите мотиви“, на фактическите и правни съображения, както в отменения / в посочените части/ акт. На практика, Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014- 2020 и главен директор на Главна дирекция "ЕФМПП" в Министерството на труда и социалната политика се опитва да преодолее съдебното решение на ВАС. Решението на ръководителя на УО на ОП РЧР е издадено на същото правно основание, въз основа на същите фактически констатации, между същите страни, като е в пълно противоречие с влезлия сила съдебен акт постановен по адм.д. № 11362/2022г. на ВАС.

В обобщение на изложеното съдът намира, че Решение за верификация на постъпило окончателно плащане с № ВГ05М9ОР001-1.003-0998/44 от 23.03.2023г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014- 2020 и главен директор на Главна дирекция "ЕФМПП" в Министерството на труда и социалната политика, в оспорената му част по точка 1 е нищожно на основание чл. 177, ал. 2 от АПК и съдът следва да обяви тази нищожност.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски. Същите възлизат на сумата от 733, 60 лева, представляващи адвокатски хонорар/ заплащен в брой, съгласно приложения договор за правна помощ/ и платена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО Решение за верификация на постъпило окончателно плащане с № ВГ05М9ОР001-1.003-0998/44 от 23.03.2023г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси" 2014- 2020 и главен директор на Главна дирекция "ЕФМПП" в Министерството на труда и социалната политика, в оспорената му част по точка 1.

ОСЪЖДА Министерство на труда и социалната политика да заплати на „Рива Консулт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата от 733, 60 лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: